

всички. Всѣка по-голяма община трѣбва да издържа училища; българскитѣ свещеници трѣбва да подпомогнатъ дѣлото. Така не само ще се попрѣчи на асимилаторскитѣ домогвания и ще се запази българскиятъ народъ, но и ще се допринесе за развитието на търговия, промишленостъ и пр.

„Българска Пчела“ излизала две години (1863—1864). Тя е допринесла съ своитѣ остри статии и крайни предложения за разрешението на църковния въпросъ, за ускоряване разврѣзката на спора. Съ своитѣ униятски тенденции, „България“, както и „Българска Пчела“, стреснаха Фенеръ, особно Русия, която се зае по-сериозно съ разрешението на българогръцкия църковенъ споръ.

Отъ 11 май 1865 година започналъ да излиза въ Бѣлградъ „Вѣстокъ — политиченъ и забавенъ български вѣстникъ“. Този вестникъ е билъ издаванъ отъ А. Андричъ, а редактиранъ отъ Н. Първановъ; излизалъ веднѣжъ въ седмицата, форматъ 2^о, стр. 4. Излѣзли всичко 16 броя. Н. Първановъ е билъ добъръ патриотъ, горещъ привърженикъ на православието и голѣмъ врагъ на фанариотитѣ. Вестникътъ напада злѣчно гърцитѣ заради тѣхната дързостъ и неотстъпчивостъ предъ явно справедливитѣ български искания. Очертава се като горещъ подържникъ на отцепването на българската църква отъ патриаршията, но да се запази на всѣка цена православието. На ония, които смѣтатъ това за невъзможно, сочи Сърбия за примѣръ. „Като е Сърбия отцепена отъ патриаршията, та зло ли е за православие-то?“ — пита „Вѣстокъ“ (бр. 5, г. I, 1865). Не одобрява дейността на ония крайни елементи, които, за да се скѣса съ патриаршията, сѣ готови на всѣкакви отстъпки и компромиси, дори на пожертвуване православието. „Вѣстокъ“ работи за сближението на югославянскитѣ народи и особно за единението на българи и сѣрби. Той се отличава отъ емигрантскитѣ вестници по своя съдържанъ езикъ. Въ многото дописки отъ България, — които разглеждатъ държането на турската властъ къмъ българското население, или разискватъ църковния въпросъ — се забелязва въздържане отъ силни нападки, отъ силни и злѣчни критики. Дава извадки отъ сѣрбски вестници по българскитѣ работи, политически вѣсти, разкази, народни пѣсни и др.

На 1 януарий 1874 година „Вѣстокъ“ подновилъ излизането си въ Букурещъ, подъ наименованието „Востокъ“ — „сѣрбско-бугарски вестникъ за политику, забаву и нациу“. Той агитиралъ за групирането на българи, сѣрби, черногорци, хървати въ едно. Само по този начинъ тѣ щѣли да извоюватъ политическото си освобождение.

Въ 1865 г. водителитѣ на влашката опозиция Ив. Братиану и К. Росети влѣзли въ връзка съ Раковски и революционно настроената българска емиграция въ Ромъния и имъ обещали пълна подкрепа, ако успѣятъ да повдигнатъ въз-